

bistandssystemet. Både direktøren og tillidsmanden kræver loven lavet om.

Vi ved godt, hvorfor de eventuelle fleksjobbere er bekymrede for at ende i bistandssystemet. Deres bekymring er fuldstændig reel. For tager de imod tilbuddet om et fleksjob, ja, så mister de alle normale rettigheder på arbejdsmarkedet. De kan kun få en såkaldt ledighedsydelse på 82 pct. i 3 mdr., og vel at mærke er det dem, der har bevisbyrden for, at de er uden skyld i egen fyring. De mister også retten til efterløn til fordel for den seniorydelse, der er helt beskåret. Mange fagforeninger fraråder deres medlemmer af tage et fleksjob af samme årsag.

Her i sommer kunne HK berette om en ledig kvinde, der valgte et fleksjob frem for en førtidspension og som følge heraf med ét slag mistede sin ret til at holde ferie, i dette tilfælde med et skolesøgende barn, hun var eneforsørger for. En fleksjobber har nemlig ikke dagpengeberettiget ferie og derfor ikke ret til a-kasseferie.

Vi mener, at regeringen i sin intense propaganda for fleksjobprojektet gør sig skyldig i et groft svigt over for de mennesker, man indirekte gør til ufrivillige forsøgspersoner. Handicaporganisationerne som f.eks. PTU er bestemt ikke begejstrede og har gang på gang advaret imod at lave særløsninger. Bl.a. den manglende dagpengeret, men også retstilstanden er præget af forvirring og usikkerhed.

Man har peget på problemet med den manglende faglige organisering og overvejet muligheden for at oprette et alternativt fagretligt system som sidste udvej. Lad os nævne et par eksempler:

Der er jo ikke nogen regler for, hvad der er rimeligt og passende arbejde. Man er prisgivet arbejdsgiverens krav og vurdering, og der er ingen regler for hensyn, hjælpemidler, hvilerum eller genoptræning. Der er heller ingen garanti for uberettiget afskedigelse og ingen fagforening at henvende sig til, og man er oven i købet i en særlig sårbar situation. Der er i øvrigt aldrig lavet forskning i, hvordan det rent faktisk føles at have sådan et mærkat på ryggen eller skilt om halsen om, at man er en halv arbejdskraft.

Hvis regeringen bekender sig så heftigt til fleksjobbene som fremtidens løsning, må vi i det mindste kræve, at disse mennesker bliver ligestillede med de ansatte på normale vilkår,

hvad angår de enkeltes rettigheder på arbejdsmarkedet. Det er jo dér, de befinder sig.

Man må have ret til at forsikre sig i en a-kasse. Så kan det diskuteres, hvilke regler der skal være for det. Man må have ret til almindelige dagpenge i stedet for denne ledighedsydelse. Man må have ret til efterløn efter samme regler og satser som på det ordinære arbejdsmarked, samme ret til orlov og efteruddannelse som på det ordinære arbejdsmarked, samme ret til sygedagpenge som på det ordinære arbejdsmarked med generel dispensation for 120-dages-reglen, og hvis det skal have nogen mening: ret til at optjene feriepenge på normale vilkår og ret til at være dækket af de almindelige fagretlige regler, herunder f.eks. ret til tillidsmand, sikkerhedsorganisationer og opsigelsesvarsler.

Endelig må en beskyttelse af fleksjobberne være, at man stiller krav til arbejdsgiveren til gengæld for det løntilskud, som staten finansierer, krav om, at der skal sikres nødvendige faciliteter og en reel aflastning, som er tilpasset den enkelte.

Vi har forstået regeringens udspil om fleksjob som et ønske om en håndsækning til dem, der har vanskeligere vilkår på arbejdsmarkedet. Men en håndsækning bliver meget nemt til et håndkantslag, hvis man ved at modtage et sådant forslag mister en lang række rettigheder på arbejdsmarkedet.

Så er det selvfølgelig glædeligt, at Socialministeriet vil forsøge at løse nogle af de omtalte problemer, men det lå jo ikke i kortene, da vi fremsatte vores forslag. Så vi ser altså hen til, at vi under udvalgsbehandlingen kan få afklaret, hvilke af de omtalte rettigheder der kan skabes flertal for. Og så satser vi på, at det vil vise sig i praksis, at alle er klar over, at vi her rører ved nogle væsentlige problemer.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.